

Κυριακή 14η Νοεμβρίου 2021

Κυριακή Η' Λουκᾶ

(Λκ. ι' 25 – 37)

«Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καί ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαχνίσθη» (Λκ. ι' 33).

Πολλές και παράλληλες πορείες παρουσιάζει σήμερα ὁ Κύριος μέ τήν παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου. Μία πορεία εἶναι αὐτή τοῦ ταλαίπωρου ἀνθρώπου πού πέφτει θύμα τῶν ληστῶν. Μία ἄλλη πορεία εἶναι αὐτή τῶν ληστῶν, πού καταπληγώνουν τόν ἄνθρωπο. Ἄλλη πορεία εἶναι αὐτή τοῦ ἱερέα, πού βλέπει τόν πληγωμένο και προσπερνάει. Ἄλλη πορεία εἶναι ἐκείνη τοῦ Λευῖτη, πού βλέποντας τή δύσκολη θέση τοῦ τραυματισμένου ὁδοιπόρου

προσπερνάει κι αυτός αδιάφορα. Μία πορεία, τέλος, είναι κι αυτή του Σαμαρείτη, πού συναντάει τό θύμα τῶν ληστῶν καί «ιδῶν αὐτόν ἐσπλαχνίσθη».

Αὐτές τίς πορείες θά τίς χωρίζαμε σέ τρεῖς γενικές ομάδες. Ἡ πρώτη ομάδα εἶναι οἱ πορείες τῆς πτώσης. Ἡ δεύτερη ομάδα εἶναι οἱ πορείες τῆς ἀδιαφορίας. Ἡ τρίτη ομάδα εἶναι οἱ πορείες τῆς φιλανθρωπίας, τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀληθινῆς ζωῆς.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν Ἱερουσαλήμ τοῦ Παραδείσου κάνει μέσα στό χρόνο μία πορεία στήν Ἱεριχώ αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Εἶναι μία διαδρομή δραματική, γεμάτη περιπέτειες, παγίδες καί πτώσεις. Ἡ ἐγκατάλειψη τῆς ἀληθινῆς πατρίδας τόν ὀδηγεῖ στό δρόμο τῆς ἐξορίας. Σ' αὐτή τή διαδρομή τῆς ἀποξένωσης ἀπό τό Θεό τόν περιμένουν οἱ διάφοροι ληστῆς τοῦ μυαλοῦ καί τῆς καρδιάς, γιά νά τοῦ κλέψουν τή σκέψη,

τήν ἐλευθερία, τά συναισθήματα καί τή δύναμη τῆς ἐπιστροφῆς στόν Πατέρα. Εἶναι αὐτοῦ τοῦ ἐπιφέρουν τό μεγάλο καί θανατηφόρο τραῦμα τῆς ἁμαρτίας. Αὐτή τήν τραγική κατάσταση τῆς πτωτικῆς πορείας τή βιώνει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, πού κείτεται καταπληγμένο κουφάρι στό πεζοδρόμιο τῆς ζωῆς καί τό μόνο πού ἔχει νά περιμένει εἶναι ὁ ἀπέραντος πόνος καί ἡ ὀδύνη ὡς ἀποτέλεσμα τῶν ἀμέτρητων λαθῶν του.

Ἡ δεύτερη πορεία εἶναι ἡ πορεία τοῦ κυνισμοῦ καί τῆς ἀδιαφορίας. Εἶναι μία πορεία πού τήν ἀκολουθοῦν πάρα πολλοί, ἀκόμη καί ἄνθρωποι τοῦ πνεύματος, τῆς πίστεως καί τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ μοναχική πορεία τοῦ ἐγωισμοῦ καί τοῦ βολέματος. Εἶναι ὁ δρόμος τοῦ μικροσυμφέροντος καί τοῦ ἐφησυχασμοῦ. Εἶναι ἡ διαδρομή κατά τήν ὁποία τό μόνο πού μετράει εἶναι ἡ προσωπική καλοπέραση. Σ'

αὐτή τήν πορεία δέ χωράει προσφορά καί θυσία. Σημασία ἔχει τό ἐπάγγελμα, ἡ θέση, ἡ δόξα, οἱ ἀπολαβές, τά δικαιώματα. Ὁ ὄδοιπόρος τῆς ἀδιαφορίας ἀντιμετωπίζει κυνικά τόν πόνο τοῦ ξένου. Τό πρόβλημα τοῦ διπλανοῦ δέν τόν ἀγγίζει, διότι δέ θέλει νά χάσει τή βόλεψή του. Ἀφήνει τόν πληγωμένο στίς πληγές του, διότι ἡ δική του αὐτάρκεια τόν ἔχει κάνει στενόκαρδο. Στή στενή του καρδιά δέ χωράει ἄλλο πρόσωπο, δέ χωροῦν οἱ πληγές τοῦ διπλανοῦ του. Αὐτή ἡ πορεία μπορεῖ νά φαντάζει ἀσφαλής, ἀλλά εἶναι γεμάτη ἀπό ἀληθινή μοναξιά, ἀπό μικροπρέπεια, ἀπό ἀφιλοτιμία καί σκληρότητα. Εἶναι μία διαδρομή τελειωτικῆς ἀποξένωσης ἀπό τό Θεό καί ἀπό τό συνάνθρωπο.

Τέλος, ὑπάρχει καί ἡ τρίτη πορεία. Εἶναι αὐτή τῆς ἀγάπης, τῆς προσφορᾶς καί τῆς φιλανθρωπίας. Εἶναι ἡ διαδρομή πού κάνει ὁ

καλός Σαμαρείτης τῆς κάθε ἐποχῆς. Εἶναι ἡ ὁδός τῆς φιλοτιμίας, ἡ ὁποία ἔχει σάν προορισμό τόν ἐναγκαλισμό τοῦ πονεμένου, τή φροντίδα τοῦ πληγωμένου, τή μετάνοια τοῦ λαθεμένου, τήν παρηγοριά τοῦ ἀπελπισμένου. Εἶναι μία πορεία πού ἀπό τή λάσπη καί τά αἵματα τῆς πτώσης ὁδηγεῖ στό λαμπερό πανδοχεῖο τῆς Ἐκκλησίας, στή γλυκιά θαλπωρή τῆς πνευματικῆς θεραπείας, στήν ποθητή ἀγκαλιά τοῦ Σωτήρα.

Μακάρι ἀπό τίς τρεῖς αὐτές πορεῖες νά ἐπιλέξουμε τήν τρίτη. Νά γίνουμε οἱ καλοί Σαμαρεῖτες τῆς ἐποχῆς μας, διότι ὁ κόσμος βρίσκεται σέ τέτοια οἰκτρή κατάπτωση καί κατάσταση, πού ἡ μόνη του ἐλπίδα εἶναι οἱ ἐλάχιστοι ἀναπομείναντες ἄνθρωποι τῆς ἀγάπης καί τῆς προσφορᾶς. Ἄς γινόμαστε ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου, ἡ ἀπαντοχή τῶν πονεμένων, οἱ συνοδοιπόροι τῶν πληγωμένων, γιά νά

βιώσουμε καί τήν ἐλπίδα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς
κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Χριστοῦ μας σέ ὅποιον
ἀναζητάει τή σωτηρία. Ἀμήν.